

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 23. januarja 2018*

„Predhodno odločanje – Ozemeljska veljavnost prava Unije – Člen 355, točka 3, PDEU – Akt o pogojih pristopa Kraljevine Danske, Irske in Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska in prilagoditvah Pogodb – Člen 29 – Priloga I, del I, točka 4 – Izključitev Gibraltarja iz carinskega območja Evropske unije – Obseg – Direktiva 91/477/EGS – Člen 1(4) – Člen 12(2) – Priloga II – Evropsko dovoljenje za strelno orožje – Dejavnosti lova in športnega streljanja – Uporaba na ozemlju Gibraltarja – Obveznost prenosa – Neobstoj – Veljavnost“

V zadevi C-267/16,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Supreme Court of Gibraltar (vrhovno sodišče Gibraltarja) z odločbo z dne 6. maja 2016, ki je prispela na Sodišče 13. maja 2016, v postopku

The Queen, na predlog

Alberta Buhagiarja in drugih

proti

Minister for Justice,

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik, A. Tizzano, podpredsednik, R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, M. Ilešič (poročevalec), A. Rosas in C. G. Fernlund, predsedniki senatov, E. Juhász, A. Borg Barthet, M. Safjan, D. Šváby, sodniki, M. Berger, sodnica, E. Jarašiūnas in M. Vilaras, sodnika,

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,

sodna tajnica: C. Strömholm, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 16. maja 2017,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za A. Buhagiarja in druge L. Baglietto, QC, in C. Bonfante, barrister,
- za Minister for Justice M. Llamas, QC, in Y. Sanguinetti, barrister,
- za vlado Združenega kraljestva G. Brown in C. Brodie, agentki, skupaj z M. Demetriou, QC, in M. Birdlingom, barrister,

* Jezik postopka: angleščina.

- za Evropski parlament P. Schonard, R. van de Westelaken in I. McDowell, agenti,
 - za Svet Evropske unije S. Petrova, E. Moro in I. Lai, agenti,
 - za Evropsko komisijo E. Manhaeve, K. Mifsud-Bonnici, E. White in G. Braga da Cruz, agenti,
- po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 12. septembra 2017
- izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 29 Akta o pogojih pristopa Kraljevine Danske, Irske in Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska in prilagoditvah Pogodb (UL 1972, L 73, str. 14, v nadaljevanju: Akt o pristopu iz leta 1972) v povezavi s Prilogo I, del I, točka 4, k navedenemu aktu ter na razlago in veljavnost člena 12(2) Direktive Sveta z dne 18. junija 1991 o nadzoru nabave in posedovanja orožja (91/477/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 11, str. 3), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2008/51/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008 (UL 2008, L 179, str. 5) (v nadaljevanju: Direktiva 91/477).
- 2 Ta predlog je bil predložen v okviru spora med Albertom Buhagiarjem in šestimi drugimi tožečimi strankami (v nadaljevanju: A. Buhagiar in drugi) ter Minister for Justice (minister za pravosodje, Gibraltar, v nadaljevanju: minister) v zvezi s tem, da je minister zavrnil prošnjo A. Buhagiarja in drugih za pridobitev evropskega dovoljenja za strelno orožje.

Pravni okvir

Pravo Unije

- 3 Člen 28 Akta o pristopu iz leta 1972 določa:

„Akti institucij [Evropske unije], ki se nanašajo na proizvode iz Priloge II Pogodbe EGS in na proizvode, za katere se zaradi izvajanja skupne kmetijske politike pri uvozu v [Unijo] uporabljajo posebna pravila, kot tudi akti o usklajevanju zakonodaj držav članic o prometnih davkih, se ne uporabljajo za Gibraltar, razen če Svet na predlog Komisije soglasno ne odloči drugače.“

- 4 V skladu s členom 29 tega akta o pristopu se „[a]kti, naštetih v Prilogi I tega akta, [...] prilagodijo, kakor je navedeno v omenjeni prilogi“.
- 5 Priloga I k navedenemu aktu o pristopu, ki vsebuje seznam, naveden v prejšnji točki, ima del I, naslovljen „Carinska zakonodaja“. V točki 4 tega dela so navedene spremembe Uredbe Sveta (EGS) št. 1496/68 z dne 27. septembra 1968 o opredelitvi carinskega območja [Unije] (UL 1968, L 283, str. 1). Člen 1 te uredbe je bil tako nadomeščen s tem besedilom:

„Carinsko območje [Unije] obsega naslednja ozemlja:

[...]

- ozemlje Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska ter Kanalskih otokov in otoka Man.“

6 V Prilogi I k Aktu o pristopu iz leta 1972 je bil z delom VIII, naslovljenim „Trgovinska politika“, seznam držav iz Priloge II k Uredbi Sveta (EGS) št. 1025/70 z dne 25. maja 1970 o vzpostavitvi skupne ureditve za uvoz iz tretjih držav (UL 1970, L 124, str. 6), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (EGS) št. 1984/70 z dne 29. septembra 1970 (UL 1970, L 218, str. 1), Uredbo Sveta (EGS) št. 724/71 z dne 30. marca 1971 (UL 1971, L 80, str. 3), Uredbo Sveta (EGS) št. 1080/71 z dne 25. maja 1971 (UL 1971, L 116, str. 8), Uredbo Sveta (EGS) št. 1429/71 z dne 2. julija 1971 (UL 1971, L 151, str. 8) in Uredbo Sveta (EGS) št. 2384/71 z dne 8. novembra 1971 (UL 1971, L 249, str. 1), nadomeščen z novim seznamom, s katerim je bil Gibraltar izključen iz tega seznama.

7 Del VI Priloge II k Aktu o pristopu iz leta 1972, prav tako naslovljen „Trgovinska politika“, glede Uredbe št. 1025/70 določa:

„Težavo, ki jo je povzročilo črtanje Gibraltarja v Prilogi II, je treba rešiti tako, da Gibraltar obdrži enak položaj v zvezi z liberalizacijo uvoza v [Unijo] kot pred pristopom.“

8 Različica Direktive 91/477, ki se je uporabljala v času dejanskega stanja v postopku v glavni stvari, je različica po spremembah osnovnega besedila te direktive z Direktivo 2008/51, sprejeto po pristopu Unije k Protokolu o nedovoljeni proizvodnji strelnega orožja, njegovih sestavnih delov in streliva ter trgovini z njimi, ki je priložen Konvenciji Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu in je bil sprejet z Resolucijo št. 55/255 Generalne skupščine z dne 8. junija 2001. Direktiva 2008/51 je bila sprejeta na podlagi člena 95(1) ES, katerega vsebina je v bistvu enaka vsebini člena 100a(1) Pogodbe EGS, na katerem temelji Direktiva 91/477, in vsebini člena 114(1) PDEU, ki je trenutno v veljavi.

9 V drugi, tretji, četrti, peti, šesti in sedmi uvodni izjavi Direktive 91/477 je navedeno:

„ker si je Evropski svet na svojem zasedanju v Fontainebleauju 25. in 26. junija 1984 izrecno zastavil za cilj odpravo vseh policijskih in carinskih formalnosti na notranjih mejah Skupnosti;

ker [...] je Komisija v svoji Beli knjigi o dokončnem oblikovanju notranjega trga navedla, da ima odprava nadzora nad varnostjo predmetov, ki se prevažajo, in osebami med drugim za posledico približevanje zakonodaje o orožju;

ker zahteva odprava nadzora nad posedovanjem orožja na notranjih mejah Skupnosti sprejetje učinkovitih predpisov, ki bi v državah članicah omogočili izvajanje nadzora nad nabavo in posedovanjem strelnega orožja ter njegovim prenosom v drugo državo članico [...];

ker bo vzajemno zaupanje na področju zaščite varnosti ljudi, ki ga bodo med državami članicami ustvarili ti predpisi, tem večje, če bodo podprti z delno usklajeno [harmonizirano] zakonodajo; ker bi bilo torej koristno določiti razrede strelnega orožja, katerega nabavo in posedovanje je treba zasebnikom prepovedati ali pa morajo ti zanj pridobiti dovoljenje oziroma ga morajo prijaviti;

ker bi bilo treba prehod iz ene države članice v drugo ob posedovanju orožja načeloma prepovedati; ker je odstopanje od tega sprejemljivo le, če se sprejme postopek, ki omogoča državam članicam, da so obveščene o vnosu strelnega orožja na svoje ozemlje;

ker bi bilo treba sprejeti prožnejše predpise o lovu in streljanju v tarčo, da bi preprečili oviranje prostega gibanja oseb bolj, kakor je potrebno“.

10 Člen 1 te direktive določa:

„1. V tej direktivi ‚strelno orožje‘ pomeni vsako prenosno cevno orožje, ki izstreljuje, je namenjeno izstreljevanju ali ga je mogoče predelati za izstreljevanje šiber, krogel ali izstrelkov z delovanjem razstreliva [...]. Strelno orožje je razvrščeno v delu II Priloge I.

[...]

1d. V tej direktivi ‚spremljanje‘ pomeni sistematično sledenje strelnega orožja ter, kadar je mogoče, njegovih sestavnih delov in streliva od proizvajalca do kupca [...].

[...]

2. V tej direktivi ‚trgovec‘ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, katere trgovanje ali poslovanje [...] zajema proizvodnjo, trgovino, izmenjavo, posojanje, popravljanje ali predelavo strelnega orožja, njegovih sestavnih delov in streliva.

[...]

4. ‚Evropsko dovoljenje za strelno orožje‘ izdajo organi države članice na zahtevo osebi, ki si zakonito pridobi v posest strelno orožje in ga uporablja. Velja največ za obdobje petih let, ki se lahko podaljša, in vsebuje informacije, določene v Prilogi II. Evropsko dovoljenje za strelno orožje je neprenosljivo, v njem je navedeno strelno orožje ali več njih, ki jih ima v posesti in uporablja imetnik dovoljenja. Dovoljenje mora biti vedno v posesti osebe, ki uporablja strelno orožje, na dovoljenju pa se označijo spremembe v posesti ali lastnostih strelnega orožja, pa tudi izguba ali tatvina strelnega orožja.“

11 Člen 4 navedene direktive določa:

„1. Države članice zagotovijo, da se vsako strelno orožje ali njegov bistveni sestavni del, dan v promet, označi in registrira v skladu s to direktivo, ali pa se ga onesposobi.

[...]

4. Države članice [...] zagotovijo vzpostavitev in vzdrževanje [...] računalniško podprte zbirke podatkov, ki pooblaščenim organom zagotavlja dostop do zbirk podatkov, v katerih je zabeleženo vsako strelno orožje, za katero velja ta direktiva. [...]

[...]

5. Države članice zagotovijo, da se lahko vse strelno orožje v vsakem trenutku poveže z njegovimi lastniki. [...]

12 Člen 4a Direktive 91/477 določa:

„Brez poseganja v člen 3 države članice dovolijo nabavo in posedovanje strelnega orožja zgolj osebam, ki jim je bila dodeljena licenca ali, kar zadeva razred C ali D, jim je posebej dovoljeno, da nabavijo in posedujejo to strelno orožje v skladu z nacionalno zakonodajo.“

13 Člen 5 navedene direktive določa:

„Brez poseganja v člen 3 države članice dovolijo nabavo in posedovanje strelnega orožja samo osebam, ki imajo utemeljen razlog in:

- (a) ki so stare najmanj 18 let, razen kar zadeva nabavo [pridobitev], razen nakupa, in posedovanje strelnega orožja za lov in streljanje v tarčo, pod pogojem, da imajo v tem primeru osebe, mlajše od 18 let, dovoljenje staršev [...];
- (b) zanje ni verjetno, da bi bile nevarne same sebi, javnemu redu ali javni varnosti. Obsodba za nasilno naklepno kaznivo dejanje se šteje za tako nevarnost.

Države članice lahko prekličejo dovoljenje za posedovanje strelnega orožja, če kateri koli od pogojev, na podlagi katerih je bilo dovoljenje izdano, ni več izpolnjen.

[...]"

14 Člen 6 te direktive določa:

„Države članice sprejmejo vse ustrezne ukrepe, da prepovejo nabavo in posedovanje strelnega orožja in streliva, razvrščenega v razred A. [...]

[...]"

15 Člen 7 navedene direktive določa:

„1. Nihče ne sme nabaviti strelnega orožja, razvrščenega v razred B, na ozemlju države članice, razen če mu je ta država članica to dovolila.

[...]

2. Nihče ne sme posedovati strelnega orožja, razvrščenega v razred B, na ozemlju države članice, razen če mu je to dovolila ta država članica. Če ima ta oseba prebivališče v drugi državi članici, se to državo članico o tem ustrezno obvesti.

[...]"

16 Člen 8 iste direktive določa:

„1. Nihče ne sme posedovati strelnega orožja, razvrščenega v razred C, razen če ga je prijavil organom države članice, v kateri se nahaja to strelno orožje.

[...]

3. Če država članica na svojem ozemlju prepove nabavo in posedovanje strelnega orožja, razvrščenega v razrede B, C ali D, ali zanj zahteva dovoljenje, o tem obvesti druge države članice, ki izrecno vpišejo izjavo v zvezi s tem v vsako evropsko dovoljenje za strelno orožje, ki ga izdajo za takšno strelno orožje, v skladu s členom 12(2).“

17 Člen 11 Direktive 91/477 določa:

„1. Strelno orožje se lahko brez poseganja v člen 12 prenaša iz ene države članice v drugo samo po postopku, določenem v naslednjih odstavkih. Te določbe se uporabljajo tudi za prenos strelnega orožja, ki sledi prodaji po pošti.

[...]

3. Za prenos strelnega orožja [...] lahko vsaka država članica dodeli trgovcem pravico prenosa strelnega orožja z njenega ozemlja trgovcu s sedežem v drugi državi članici, brez predhodnega dovoljenja iz odstavka 2. V ta namen izda dovoljenje, ki velja največ tri leta in ki ga lahko kadar koli razveljavi ali preklic z obrazloženo odločitvijo. [...]

[...]"

18 Člen 12 te direktive določa:

„1. Če se ne postopa po postopku iz člena 11, se posedovanja strelnega orožja med potovanjem skozi dve ali več držav članic ne dovoli, razen če si je zadevna oseba pridobila dovoljenje vsake od teh držav članic.

Države članice lahko izdajo takšno dovoljenje za eno ali več potovanj za največ eno leto z možnostjo podaljšanja. Takšna dovoljenja se vpišejo na evropsko dovoljenje za strelno orožje, ki ga mora predložiti potnik, kadar to od njega zahtevajo organi držav članic.

2. Ne glede na odstavek 1 lahko lovci, kar zadeva razreda C in D, in športni strelci, kar zadeva razrede B, C in D, brez predhodnega dovoljenja posedujejo eno ali več strelnih orožij med potovanjem skozi dve ali več držav članic zato, da bi ga uporabili pri svojih dejavnostih, pod pogojem, da imajo evropsko dovoljenje za strelno orožje, v katerem je našteto takšno strelno orožje, in pod pogojem, da lahko utemeljijo razloge za svoje potovanje, zlasti s predložitvijo povabila ali drugega dokazila za lov ali streljanje v tarčo v ciljni državi članici.

Države članice ne smejo pogojevati priznavanja evropskega dovoljenja za strelno orožje s plačilom kakršnih koli pristojbin ali dajatev.

Vendar to odstopanje ne velja za potovanja v državo članico, ki prepoveduje nabavo in posedovanje zadevnega strelnega orožja ali v kateri je treba po členu 8(3) za to pridobiti dovoljenje. V tem primeru se vpiše izrecna izjava v zvezi s tem v evropsko dovoljenje za strelno orožje.

[...]“

19 V Prilogi I navedene direktive je v delu II, točka A, naveden seznam predmetov, razdeljenih v te kategorije: „*Razred A* – Prepovedano strelno orožje“, „*Razred B* – Strelno orožje, za katerega je potrebno dovoljenje“, „*Razred C* – Strelno orožje, ki ga je treba prijaviti“ in „*Razred D* – Drugo strelno orožje“, ki jih je zato načeloma treba šteti za „strelno orožje“ v smislu te iste direktive.

20 Priloga II k Direktivi 91/477 natančneje določa podatke, ki jih mora vsebovati evropsko dovoljenje za strelno orožje, in to, da mora vključevati te izjave:

„Za pridobitev pravice do potovanja v drugo državo članico z enim ali več kosi strelnega orožja iz razreda B, C ali D, navedenega v tem dovoljenju, je treba pridobiti eno ali več predhodnih ustreznih dovoljenj od države članice, ki se jo namerava obiskati. To ali ta dovoljenja se lahko vpišejo na to dovoljenje.

Zgoraj omenjeno predhodno dovoljenje načeloma ni potrebno za potovanje s strelnim orožjem iz razreda C ali D za lovske namene ali s strelnim orožjem iz razreda B, C ali D z namenom sodelovati pri športnem streljanju, če ima potnik evropsko dovoljenje za strelno orožje in lahko utemelji razlog za to potovanje.“

Kadar je država članica v skladu s členom 8(3) [te direktive] obvestila drugo državo članico, da je posedovanje določenega strelnega orožja iz razreda B, C ali D prepovedano ali je zanj treba pridobiti dovoljenje, je treba dodati eno od naslednjih izjav:

„Potovanje v ... (zadevno/-e državo/-e) s strelnim orožjem ... (navedba orožja) se prepove.“

„Za potovanje v ... (zadevno/-e državo/-e) s strelnim orožjem ... (navedba orožja) je treba pridobiti dovoljenje.““

21 V uvodni izjavi 1 Direktive 2008/51 je navedeno:

„Z Direktivo [91/477] se je določil spremljevalni ukrep za notranji trg. Ustvarja ravnovesje med obveznostjo zagotavljanja določenega prostega pretoka nekaterih vrst strelnega orožja na območju [Unije] na eni strani in potrebo po nadzoru tega prostega pretoka z določenimi varnostnimi zagotovili, prilagojenimi navedeni vrsti proizvodov na drugi strani.“

Postopek v glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 22 A. Buhagiar in drugi so člani zveze za športno streljanje Gibraltar Target Shooting Association. A. Buhagiar je kot predsednik navedene zveze 19. maja 2015 ministru poslal dopis, v katerem je zahteval, naj vsem tožečim strankam iz postopka v glavni stvari izda evropska dovoljenja za strelno orožje.
- 23 Minister je v odgovoru z dne 2. junija 2015 navedel, da se je glede na stališče Evropske komisije in vlade Združenega kraljestva, da se Direktiva 91/477 na ozemlju Gibraltarja ne uporablja, ker je njen namen olajšati prosti pretok blaga, gibraltarska vlada odločila, da te direktive ne bo prenesla. Minister je zato odgovoril, da evropskih dovoljenj za strelno orožje, ki jih zahtevajo, ne more izdati. A. Buhagiar in drugi so zaradi te zavrnitve zadevo predložili Supreme Court of Gibraltar (vrhovno sodišče Gibraltarja).
- 24 To sodišče meni, da se na podlagi člena 355, točka 3, PDEU pravo Unije v celoti uporablja na ozemlju Gibraltarja, razen v primeru izjem, določenih v členih od 28 do 30 Akta o pristopu iz leta 1972. V skladu s členom 29 tega akta o pristopu v povezavi s Prilogo I, del I, točka 4, k temu aktu je Gibraltar izključen iz carinskega območja Unije in Sodišče naj bi glede tega že pojasnilo, da je uporaba direktiv, katerih pravna podlaga sta člena 114 PDEU ali 115 PDEU in katerih glavni namen je prosti pretok blaga, na ozemlju Gibraltarja izključena.
- 25 Tožeče stranke iz postopka v glavni stvari pa trdijo, najprej, da bi se glede na cilj izključitev, določenih v Aktu o pristopu iz leta 1972, ki jih je treba razlagati ozko, ukrepi prava Unije v zvezi s prostim pretokom blaga, ki ne ogrožajo cilja teh izključitev, na ozemlju Gibraltarja morali uporabljati. To naj bi veljalo za določbe Direktive 91/477 v zvezi z evropskim dovoljenjem za strelno orožje, določene v korist lovcev in športnim strelcem, saj naj bi se tak dokument izdal izključno za potovanja v države članice in iz njih, da bi se tem osebam omogočilo sodelovati na športnih dogodkih. Izdaja evropskega dovoljenja za strelno orožje naj ne bi bila povezana s poslovnimi transakcijami z blagom, na katero se dovoljenje nanaša, to je s strelnim orožjem.
- 26 Tožeče stranke iz postopka v glavni stvari, dalje, trdijo, da je namen določb Direktive 91/477 o evropskem dovoljenju za strelno orožje lovcev in športnim strelcem olajšati svobodno opravljanje in sprejemanje storitev med državami članicami. Zato naj bi se te določbe uporabljale na ozemlju Gibraltarja in bi jih torej pristojni organi morali prenesti v akt nacionalnega prava, ki bi se uporabljal na tem ozemlju. Neobstoj takega prenosa naj bi povzročal diskriminacijo lovcev in športnih strelcev, ki prebivajo v Gibraltarju in ki bi morali nositi dodatne stroške in biti podvrženi upravnim zamudam, ko s svojim strelnim orožjem potujejo v Unijo, da bi se udeležili dogodkov in tekmovanj, povezanih z lovom ali športnim streljanjem, kar naj bi pomenilo kršitev člena 56 PDEU. Strelno orožje, ki se uporablja v takem kontekstu, naj se ne bi smelo šteti za blago v okviru trgovinske menjave, temveč za športno opremo, potrebno za take dogodke in tekmovanja.
- 27 Nazadnje, A. Buhagiar in drugi trdijo, da se določbe Direktive 91/477 v zvezi z evropskim dovoljenjem za strelno orožje nanašajo na prosto gibanje oseb, kar naj bi potrjevala sedma uvodna izjava te direktive. Tako naj bi navedena direktiva, ker je bila sprejeta na podlagi člena 100a(1) Pogodbe EGS, temeljila na napačni pravni podlagi. Na podlagi člena 100a(2) Pogodbe EGS – katerega vsebina v bistvu ustreza vsebini člena 95(2) ES in člena 114(2) PDEU – naj namreč zakonodajnega postopka iz

odstavka 1 teh členov ne bi bilo mogoče uporabiti za sprejetje aktov Unije v zvezi s prostim gibanjem oseb. Zato tožeče stranke v postopku v glavni stvari izpodbijajo veljavnost določb Direktive 91/477 o evropskem dovoljenju za strelno orožje in tudi veljavnost te direktive v celoti.

28 V teh okoliščinah je Supreme Court of Gibraltar (vrhovno sodišče Gibraltarja) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ta vprašanja:

- „1. Če se določbe glede evropskega dovoljenja za strelno orožje v Direktivi [91/477] nanašajo zgolj na prosti pretok blaga, ali se lahko kljub temu uporabljajo [na ozemlju Gibraltarja], ker ne vključujejo trgovine ali trgovinskega posla in zato ne spadajo na področje uporabe odstopanj, ki so bila Gibraltarju odobrena na podlagi Akta o pristopu iz leta 1972?
2. Ali se določbe Direktive [91/477] glede evropskega dovoljenja za strelno orožje, kar zadeva lovce in športne strelce, uporabljajo [na ozemlju Gibraltarja], ker se nanašajo na prosti pretok storitev?
3. Ali so določbe Direktive [91/477] glede evropskega dovoljenja za strelno orožje, kar zadeva lovce in športne strelce, neveljavne, ker se nanašajo na prosto gibanje oseb in so bile zato sprejete na napačni pravni podlagi?“

Vprašanja za predhodno odločanje

- 29 Predložitveno sodišče s tremi vprašanji, ki jih je treba preučiti skupaj, Sodišče prosi, naj natančneje pojasni obseg izključitve Gibraltarja iz carinskega območja Unije, kot je določeno v členu 29 Akta o pristopu iz leta 1972 v povezavi s Prilogo I, del I, točka 4, k temu aktu, in naj v zvezi s tem preuči vprašanje uporabe določb Direktive 91/477 o evropskem dovoljenju za strelno orožje v delu, v katerem se nanašajo na lovce in športne strelce, na ozemlju Gibraltarja.
- 30 Uvodoma je treba, na prvem mestu, glede na predmet spora v glavni stvari, to je zavrnitev zahteve A. Buhagiarja in drugih za izdajo evropskega dovoljenja za strelno orožje, na katero bi se ti lahko sklicevali v okviru poenostavljenega postopka za prenos strelnega orožja med državami članicami s strani lovcev in športnih strelcev, pojasniti, da je določba Direktive 91/477, ki bi morala biti po njihovih navedbah prenesena na ozemlju Gibraltarja, določba, ki se nanaša na uporabo evropskega dovoljenja za strelno orožje v takih okoliščinah, in sicer člen 12(2) te direktive v povezavi s členom 1(4) te direktive in Prilogo II k njej. Slednji določbi opredeljujeta pojem navedenega dovoljenja in njegovo vsebino.
- 31 Na drugem mestu, čeprav se pravo Unije načeloma uporablja na ozemlju Gibraltarja na podlagi člena 355, točka 3, PDEU, pa je v skladu z Aktom o pristopu iz leta 1972 ob upoštevanju posebnega pravnega položaja in zlasti statusa prostega pristanišča tega ozemlja uporaba nekaterih aktov Unije na tem ozemlju izključena (glej v tem smislu sodbi z dne 21. julija 2005, Komisija/Združeno kraljestvo, C-349/03, EU:C:2005:488, točka 41, in z dne 13. junija 2017, The Gibraltar Betting and Gaming Association, C-591/15, EU:C:2017:449, točki 29 in 30).
- 32 Kot je Sodišče že presodilo v točki 59 sodbe z dne 23. septembra 2003, Komisija/Združeno kraljestvo (C-30/01, EU:C:2003:489), izključitev Gibraltarja iz carinskega območja Unije, določena v členu 29 Akta o pristopu iz leta 1972 v povezavi s Prilogo I, del I, točka 4, k temu aktu, pomeni, da se na njegovem ozemlju ne uporabljajo niti pravila Pogodbe o prostem pretoku blaga niti pravila sekundarnega prava Unije, katerih namen je v zvezi s prostim pretokom blaga zagotoviti približevanje zakonov in drugih predpisov držav članic v skladu s členoma 94 in 95 Pogodbe ES, ki sta postala člena 114 PDEU in 115 PDEU.

- 33 Tega sklepa ni omajala okoliščina, da so direktive, na katere se je nanašala zadeva, v kateri je bila izdana ta sodba, katerih glavni namen je bil odpraviti ovire blagovni menjavi in ki so temeljile na navedenih členih 94 in 95, vsebovale določbe o varstvu okolja, ki je področje, na katerem se pravila Unije na ozemlju Gibraltarja načeloma uporabljajo (glej v zvezi s tem sodbo z dne 23. septembra 2003, Komisija/Združeno kraljestvo, C-30/01, EU:C:2003:489, točki 61 in 62).
- 34 Sodišče je v zvezi s tem pojasnilo, da neuporaba teh direktiv na ozemlju Gibraltarja sicer res lahko ogrozi koherenco drugih politik Unije, kadar se s temi direktivami poskušajo doseči tudi, vendar postransko, cilji, povezani z drugimi politikami, kot je politika varstva okolja. Vendar obstoj takega tveganja ne more privedi do razširitve področja ozemeljske veljavnosti teh direktiv, s katerimi se zlasti poskušajo doseči cilji v zvezi s prostim pretokom blaga, prek omejitev, določenih s Pogodbama in Aktom o pristopu iz leta 1972 (glej v tem smislu sodbo z dne 23. septembra 2003, Komisija/Združeno kraljestvo, C-30/01, EU:C:2003:489, točka 63).
- 35 Iz teh ugotovitev izhaja, na eni strani, da se, kadar je glavni namen akta Unije zagotoviti približevanje zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi s prostim pretokom blaga v skladu s členoma 114 PDEU in 115 PDEU, ta akt na ozemlju Gibraltarja ne uporablja, tudi če se z njim postransko poskuša doseči en ali več ciljev, povezanih z drugimi politikami Unije.
- 36 Na drugi strani – v nasprotju s tem, kar se zdi, da menijo A. Buhagiar in drugi – kot je poudaril generalni pravobranilec v točkah 54 in 55 sklepnih predlogov, je za določitev, ali se neki akt Unije uporablja na ozemlju, izključenem iz ozemeljskega področja uporabe prava Unije na določenem področju, pomembna preučitev glavnega cilja tega akta.
- 37 Vprašanja predložitvenega sodišča je treba preučiti ob upoštevanju zgornjih ugotovitev.
- 38 Predložitveno sodišče s temi vprašanji v bistvu sprašuje, ali je člen 29 Akta o pristopu iz leta 1972 v povezavi s Prilogo I, del I, točka 4, k temu aktu treba razlagati tako, da se člen 12(2) Direktive 91/477 v povezavi s členom 1(4) te direktive in Prilogo II k njej na ozemlju Gibraltarja uporablja bodisi zato, ker je njegov namen olajšati svobodno opravljanje storitev ali prosto gibanje oseb, bodisi zato, ker se, čeprav zadeva prosti pretok blaga, ne nanaša niti na trgovino niti na poslovne transakcije s strelnim orožjem.
- 39 Če bi bilo treba člen 12(2) Direktive 91/477 razlagati tako, da je njegov cilj olajšati prosto gibanje oseb, navedeno sodišče dvomi o veljavnosti navedene določbe in celo o veljavnosti Direktive 91/477 v celoti, saj bi bila izbrana pravna podlaga te direktive napačna, ker ta direktiva temelji na členu 100a(1) Pogodbe EGS, ki je postal člen 95(1) ES, na podlagi katerega je bila sprejeta Direktiva 2008/51, s katero je bila Direktiva 91/47 spremenjena, in ki je nazadnje postal člen 114(1) PDEU, medtem ko je s členom 100a(2) Pogodbe EGS, ki je postal člen 95(2) ES in nazadnje člen 114(2) PDEU, izključeno sprejemanje določb v zvezi s prostim gibanjem oseb na podlagi odstavka 1 navedenih členov.
- 40 Kar v zvezi s tem zadeva, na prvem mestu, vprašanje, ali se člen 12(2) Direktive 91/477 v povezavi s členom 1(4) te direktive in Prilogo II k njej na ozemlju Gibraltarja uporablja zato, ker je njegov namen olajšati svobodno opravljanje storitev ali prosto gibanje oseb, je treba, kakor je bilo ugotovljeno v točki 36 te sodbe, preučiti glavni cilj te direktive.
- 41 Poleg tega, ker ima predložitveno sodišče pomisleke v zvezi z izbiro pravne podlage, na kateri temelji Direktiva 91/477, je treba poudariti, da mora v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča izbrati pravne podlage akta Unije temeljiti na objektivnih dejstvih, ki jih je mogoče sodno preizkusiti ter med katerimi sta cilj in vsebina tega akta. Če se pri preizkusu zadevnega akta izkaže, da ima ta dvojni cilj ali da ima dva sestavna dela, pri čemer je mogoče enega opredeliti za glavnega ali prevladujočega, drugi pa je zgolj stranski, mora ta akt temeljiti na samo eni pravni podlagi, in sicer tisti, ki se zahteva za glavni ali prevladujoči cilj oziroma sestavni del (sodba z dne 6. maja 2014, Komisija/Parlament in Svet, C-43/12, EU:C:2014:298, točki 29 in 30 ter navedena sodna praksa).

- 42 Zato je treba za koristen odgovor na vprašanja predložitvenega sodišča določiti glavni cilj Direktive 91/477 in preučiti njeno vsebino.
- 43 Kar zadeva cilj te direktive, je iz njene druge, tretje in četrte uvodne izjave razvidno, da je bila sprejeta za vzpostavitev notranjega trga ter da je v tem okviru pogoj odprave nadzora nad varnostjo predmetov, ki se prevažajo, in osebami med drugim približevanje zakonodaj s sprejetjem učinkovitih predpisov o strelnem orožju, katerih namen je v državah članicah vzpostaviti nadzor nad nabavo in posedovanjem strelnega orožja ter njegovim prenosom (glej v tem smislu sodbo z dne 4. septembra 2014, Zeman, C-543/12, EU:C:2014:2143, točki 42 in 43). Taki delno harmonizirani predpisi naj bi v skladu s peto uvodno izjavo te direktive vzpostavili večje vzajemno zaupanje med državami članicami na področju zaščite varnosti ljudi.
- 44 V šesti uvodni izjavi te direktive je navedeno, da bi moral biti prehod iz ene države članice v drugo ob posedovanju orožja načeloma prepovedan in da so odstopanja od tega načela dopustna le, če obstaja postopek, ki državam članicam omogoča, da so obveščene o vnosu strelnega orožja na svoje ozemlje. V sedmi uvodni izjavi je navedeno, da bi bilo vendarle treba sprejeti prožnejše predpise o lovu in streljanju v tarčo, da bi preprečili oviranje prostega gibanja oseb bolj, kakor je potrebno.
- 45 Glede vsebine Direktive 91/477 je treba ugotoviti, da člen 1 te direktive, ki je v njenem poglavju 1 v zvezi z njenim področjem uporabe, opredeljuje nekaj pojmov, ki se v njej uporabljajo, kot so „strelno orožje“, „trgovca“ in „evropsko dovoljenje za strelno orožje“, pri čemer je zadnje v odstavku 4 navedenega člena opredeljeno v bistvu kot dokument, ki ga organi države članice na zahtevo izdajo osebi, ki zakonito pridobi v posest strelno orožje in ga uporablja. V tem odstavku je določeno tudi, da je evropsko dovoljenje za strelno orožje neprenosljivo, da je v njem navedeno strelno orožje ali več strelnih orožij, ki jih ima v posesti in jih uporablja njegov imetnik, in da mora biti vedno v posesti osebe, ki strelno orožje uporablja, vsebina evropskega dovoljenja za strelno orožje pa je natančneje opredeljena v Prilogi II k navedeni direktivi.
- 46 Poglavje 2 Direktive 91/477, naslovljeno „Usklajevanje [Harmonizacija] zakonodaje, ki se nanaša na strelno orožje“, vsebuje določbe o harmonizaciji zakonodaj držav članic v zvezi s posedovanjem in nabavo strelnega orožja.
- 47 Poglavje 3 Direktive 91/477, naslovljeno „Formalnosti glede pretoka orožja znotraj [Unije]“, določa načelo prepovedi prenosa strelnega orožja iz ene države članice v drugo, razen kadar je ta prenos v skladu s postopkom iz člena 11 te direktive, ki določa, da mora država članica, v kateri je orožje, izdati predhodno dovoljenje za nameravani prenos, potem ko je preverila pogoje varnosti tega prenosa. Člen 12(1) navedene direktive določa, da če se postopek iz člena 11 ne upošteva, posedovanje strelnega orožja med potovanjem skozi dve ali več držav članic ni dovoljeno, razen če je zadevna oseba pridobila dovoljenje vsake od teh držav, takšna dovoljenja pa se vpišejo na evropsko dovoljenje za strelno orožje.
- 48 Člen 12(2), prvi pododstavek, te direktive določa, da ne glede na odstavek 1 tega člena lahko lovci, kar zadeva razreda C in D, in športni strelci, kar zadeva razrede B, C in D, brez predhodnega dovoljenja posedujejo eno ali več strelnih orožij med potovanjem skozi dve ali več držav članic zato, da bi ga uporabili pri svojih dejavnostih, pod pogojem, da imajo evropsko dovoljenje za strelno orožje, v katerem je takšno strelno orožje naštet, in pod pogojem, da lahko utemeljijo razloge za svoje potovanje.
- 49 Iz teh delov Direktive 91/477 izhaja, da je bila ta direktiva, kot potrjuje uvodna izjava 1 Direktive 2008/51, sprejeta kot „spremljevalni ukrep za notranji trg“, ki zagotavlja visoko raven varnosti za evropske državljane, hkrati pa prispeva k ustvarjanju pogojev, ki omogočajo odpravo nadzora na mejah med državami članicami, s tem, da vzpostavlja harmonizirani minimalni okvir glede nabave in posedovanja strelnega orožja za civilno uporabo ter njegovega prenosa med državami članicami.

- 50 Iz njene vsebine zlasti izhaja, da je namen te direktive na eni strani približati predpise držav članic v zvezi s pogoji, pod katerimi se strelno orožje različnih kategorij lahko nabavi in poseduje, obenem pa zaradi zahtev javne varnosti določiti, da je nabavo nekaterih vrst strelnega orožja treba prepovedati.
- 51 Na drugi strani ta direktiva vsebuje pravila za harmonizacijo upravnih ukrepov držav članic glede pretoka strelnega orožja za civilno uporabo, pri čemer je osnovno načelo, prav tako za zagotovitev visoke ravni javne varnosti, prepoved pretoka orožja, razen če se upoštevajo postopki, določeni za to v navedeni direktivi.
- 52 Iz zgoraj navedenega je razvidno, da Direktiva 91/477 pomeni ukrep, katerega namen je v zvezi s prostim pretokom blaga, in sicer strelnega orožja za civilno uporabo, zagotoviti približevanje zakonov in drugih predpisov držav članic, ob tem pa to svoboščino omejiti z varnostnimi zagotovili, prilagojenimi značilnostim tega blaga.
- 53 Te ugotovitve ne omajajo argumenti tožečih strank v postopku v glavni stvari, v skladu s katerimi je namen člena 12(2) Direktive 91/477 v povezavi s členom 1(4) te direktive in Prilogo II k njej bodisi lovcem in športnim strelcem olajšati svobodno opravljanje in sprejemanje storitev bodisi olajšati prosto gibanje oseb.
- 54 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da je glede na tveganje za varnost oseb, ki ga pomeni strelno orožje, njegov prosti pretok bilo mogoče doseči zgolj s strogim uokvirjenjem pogojev za njegov prenos med državami članicami, med katerimi je načelo predhodnega dovoljenja, ki ga izdajo države članice, ki jih prenos takšnega blaga zadeva.
- 55 Pri tem pa je zakonodajalec Unije želel, da za nekatere prenose strelnega orožja tako dovoljenje ni nujno, kadar je mogoče ugotoviti, da ti prenosi pomenijo manjše tveganje za javno varnost. Med temi prenosi so prenosi, navedeni v členu 11(3) Direktive 91/477, ki jih opravijo nekateri trgovci. Pridobitev ugodnosti iz tega sistema je pogojena z izdajo posebnega dovoljenja, poleg že temeljitega nadzora dejavnosti teh trgovcev, predvidenega v členu 4(3) te direktive. Podobno prenose iz člena 12(2) navedene direktive opravijo lovci in športni strelci, torej kategorija imetnikov strelnega orožja, za katere se zaradi njihovih dejavnosti šteje, da imajo legitimne razloge, ki jih je mogoče enostavno nadzirati, zlasti s pomočjo evropskega dovoljenja za strelno orožje, ki ga morajo obvezno nositi s sabo, za prenos strelnega orožja.
- 56 Zato je zakonodajalec Unije ob upoštevanju zahteve javne varnosti določil prožnejše pogoje za prenose strelnega orožja, namenjenega za lov in športna tekmovanja, saj, kot izhaja iz sedme uvodne izjave Direktive 91/477, harmonizirani okvir, določen s to direktivo, lahko negativno vpliva na uresničevanje drugih temeljnih svoboščin s strani oseb, ki želijo prenesti svoje strelno orožje v legitimne namene.
- 57 Sodišče je glede tega pojasnilo, da je namen evropskega dovoljenja za strelno orožje omogočiti prosto gibanje lovcev in športnih strelcev, ki imajo v posesti svoje orožje, iz ene države članice v drugo, pri čemer pa je poudarilo, da je glavni namen člena 1(4) v povezavi s členom 12(2) Direktive 91/477 olajšati pretok orožja za lov ali športne dejavnosti (glej v tem smislu sodbo z dne 4. septembra 2014, Zeman, C-543/12, EU:C:2014:2143, točke 39, 52 in 57).
- 58 Zato, čeprav poenostavljeni postopek za prenos strelnega orožja, kot je predviden v členu 12(2) Direktive 91/477 in ki se navezuje na evropsko dovoljenje za strelno orožje, lahko pozitivno vpliva na svobodo opravljanja storitev ter prosto gibanje oseb na področju lova in športnega streljanja, pa ta določba prispeva h glavnemu cilju te direktive, ki ni olajšati ti svoboščini, temveč uokviriti nabavo in posedovanje strelnega orožja za civilno uporabo ter prosti pretok tega orožja znotraj Unije.
- 59 Torej ni mogoče šteti, da bi se člen 12(2) Direktive 91/477 v povezavi s členom 1(4) te direktive in Prilogo II k njej na ozemlju Gibraltarja uporabljal zato, ker namen te določbe ne bi bil olajšati prosti pretok blaga.

- 60 Prav tako analiza te direktive, ki sta jo v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 41 te sodbe, sestavljali opredelitev glavnega cilja te direktive in preučitev njene vsebine, ni pokazala ničesar, kar bi lahko vplivalo na njeno veljavnost zaradi izbire zakonodajalca Unije, da navedena direktiva temelji na členu 100a(1) EGS in, kar zadeva Direktivo 2008/51, na členu 95(1) ES.
- 61 Na drugem mestu, v zvezi z vprašanjem, ali se člen 12(2) Direktive 91/477 v povezavi s členom 1(4) te direktive in Prilogo II k njej na ozemlju Gibraltarja uporablja, ker se, čeprav zadeva prosti pretok blaga, ne nanaša niti na trgovino niti na poslovne transakcije s strelnim orožjem, je treba pojasniti, da se predložitveno sodišče sicer strinja s premiso, da izključitev Gibraltarja, določena v členu 29 Akta o pristopu iz leta 1972 v povezavi s Prilogo I, del 1, točka 4, k temu aktu, načeloma pomeni, da se akti Unije, katerih glavni namen je v zvezi s prostim pretokom blaga zagotoviti približevanje predpisov držav članic, v skladu s sodno prakso, ki izhaja iz sodbe z dne 23. septembra 2003, Komisija/Združeno kraljestvo (C-30/01, EU:C:2003:489), na ozemlju Gibraltarja ne uporabljajo.
- 62 Vendar pa predložitveno sodišče dvomi o odločitvi, ki jo je treba sprejeti v zvezi z argumenti tožečih strank iz postopka v glavni stvari, v skladu s katerimi bi se zaradi splošnega načela restriktivne razlage izjem te določbe, kot je člen 12(2) Direktive 91/477 v povezavi s členom 1(4) te direktive in Prilogo II k njej, morale uporabljati na tem ozemlju, ker se ne nanašajo na prosti pretok blaga v poslovnem kontekstu in torej spadajo v kategorijo ukrepov v zvezi s prostim pretokom blaga, ki ne posega v interese, opredeljene v točki 31 te sodbe, ki se s to izključitvijo poskušajo zaščititi.
- 63 V zvezi s tem ni sporno, da člen 29 Akta o pristopu iz leta 1972 pomeni izjemo od pravila, določenega v členu 355, točka 3, PDEU, v skladu s katerim se pravo Unije uporablja za Gibraltar, in da je treba to izjemo, kot je poudarilo Sodišče v točkah 43 in 51 sodbe z dne 21. julija 2005, Komisija/Združeno kraljestvo (C-349/03, EU:C:2005:488), razlagati ozko, in sicer tako, da je njen obseg omejen na to, kar je strogo potrebno za zavarovanje interesov, katerih ohranitev omogoča Gibraltarju.
- 64 Pri tem je treba poudariti, da v zadevi, v kateri je bila izdana zadnjenavedena sodba, Sodišče ni bilo zaproseno, da se izreče o statusu aktov Unije v zvezi s prostim pretokom blaga v razmerju do navedene izjeme, drugače kot v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 23. septembra 2003, Komisija/Združeno kraljestvo (C-30/01, EU:C:2003:489).
- 65 Iz tega izhaja, da nujnost, navedena v točki 63 te sodbe, da se člen 29 Akta o pristopu iz leta 1972 razlaga ozko, ne pomeni, da obstajajo določbe Unije, ki se, čeprav prispevajo h glavnemu cilju akta, katerega namen je v zvezi s prostim pretokom blaga zagotoviti harmonizacijo določb držav članic, uporabljajo na ozemlju Gibraltarja, kot se zdi, da menijo tožeče stranke v postopku v glavni stvari.
- 66 V zvezi s tem je treba navesti, da na podlagi člena 28(1) PDEU, ki je umeščen pod naslov II v zvezi s prostim pretokom blaga, ki je v tretjem delu Pogodbe DEU, carinska unija zajema vso blagovno menjavo. Ta unija nujno pomeni, da je zagotovljen prosti pretok blaga med državami članicami in splošneje znotraj nje (sodba z dne 23. septembra 2003, Komisija/Združeno kraljestvo, C-30/01, EU:C:2003:489, točka 53).
- 67 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je treba s pojmom „blago“ v smislu te določbe razumeti proizvode, ki se lahko ocenijo v denarju in ki so lahko kot taki predmet poslovnih transakcij. Določbe Pogodbe DEU o prostem pretoku blaga pa se načeloma uporabljajo ne glede na to, ali se blago prevaža čez nacionalne meje za prodajo ali nadaljnjo prodajo ali pa za osebno rabo ali potrošnjo (glej v tem smislu sodbi z dne 7. marca 1989, Schumacher, 215/87, EU:C:1989:111, točka 22, in z dne 3. decembra 2015, Pfothenhilfe-Ungarn, C-301/14, EU:C:2015:793, točka 47).
- 68 Zato je, ker ima sekundarna zakonodaja Unije načeloma isto področje uporabe kot Pogodbi (glej v tem smislu sodbo z dne 15. decembra 2015, Parlament in Komisija/Svet, od C-132/14 do C-136/14, EU:C:2015:813, točka 77) in ker restriktivna razlaga izključitve Gibraltarja iz skupnega carinskega območja Unije ne more, ne da bi posegla v enotno uporabo prava Unije, privedi do razlage, v skladu

s katero bi prosti pretok blaga v odnosih z Gibraltarjem imel bolj omejen obseg kot ta, ki izhaja iz določb Pogodbe DEU, treba šteti, da določbe Direktive 91/477 v zvezi s prenosom strelnega orožja za civilno uporabo spadajo pod prosti pretok blaga, ne glede na to, ali se ti prenosi opravljajo v poslovnem okviru, vključno prek trgovcev in s prodajo po pošti, ali zunaj takega okvira, in sicer da jih opravijo posamezniki, zlasti lovci in športni strelci, za uporabo v okviru svojih dejavnosti.

- 69 Iz tega sledi, da se člen 12(2) Direktive 91/477 v povezavi s členom 1(4) te direktive in Prilogo II k njej na ozemlju Gibraltarja ne uporablja, čeprav se ta določba prava Unije ne nanaša niti na trgovino s strelnim orožjem niti na poslovne transakcije z njim.
- 70 Poleg tega v nasprotju s tem, kar navajajo tožeče stranke v postopku v glavni stvari v svojih pisnih stališčih, uporaba aktov Unije o harmonizaciji predpisov držav članic o prostem pretoku blaga na ozemlju Gibraltarja ne more biti odvisna od razlogov za prenos zadevnega blaga. Če bi bilo tako, bi to, kot sta gibraltarska vlada in Evropska komisija navedli na obravnavi pred Sodiščem, generalni pravobranilec pa v točki 73 sklepnih predlogov, privedlo do položaja pravne negotovosti glede opredelitve določb prava Unije v zvezi s prostim pretokom blaga, ki se uporabljajo na ozemlju Gibraltarja, kar bi lahko tudi poseglo v interese, zaščito katerih se poskuša doseči z ureditvijo, priznano Gibraltarju z Aktom o pristopu iz leta 1972.
- 71 Dodatno iz zgoraj navedenega izhaja na eni strani, da izvedbe postopka, določenega v členu 12(2) Direktive 91/477, ni mogoče opraviti zunaj delno harmoniziranega zakonodajnega okvira v zvezi z nadzorom nabave in posedovanja strelnega orožja, ki je bil uveden s to direktivo.
- 72 Na drugi strani bi prenos določb Direktive 91/477, potrebnih za zagotovitev učinkovitega in zanesljivega delovanja evropskega dovoljenja za strelno orožje v okviru navedenega postopka, na ozemlju Gibraltarja in dosega cilja zagotoviti visoko raven varnosti oseb zahtevala, da se prenese znatno število določb navedene direktive, kar bi neprimerno razširilo ozemeljsko področje uporabe prava Unije.
- 73 Glede na vse zgornje ugotovitve je treba na postavljena vprašanja odgovoriti, da je člen 29 Akta o pristopu iz leta 1972 v povezavi s Prilogo I, del I, točka 4, k temu aktu treba razlagati tako, da se člen 12(2) Direktive 91/477 v povezavi s členom 1(4) te direktive in Prilogo II k njej na ozemlju Gibraltarja ne uporablja. Preučitev vprašanj ni pokazala ničesar, kar bi lahko vplivalo na veljavnost te direktive.

Stroški

- 74 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

- 1. Člen 29 Akta o pogojih pristopa Kraljevine Danske, Irske in Združenega kraljestva Velika Britanija in Severna Irska in prilagoditvah Pogodb v povezavi s Prilogo I, del I, točka 4, k temu aktu je treba razlagati tako, da se člen 12(2) Direktive Sveta z dne 18. junija 1991 o nadzoru nabave in posedovanja orožja (91/477/EGS), kakor je bila spremenjena z Direktivo 2008/51/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. maja 2008, v povezavi s členom 1(4) te direktive in Prilogo II k njej na ozemlju Gibraltarja ne uporablja.**
- 2. Preučitev vprašanj za predhodno odločanje ni pokazala ničesar, kar bi lahko vplivalo na veljavnost Direktive 91/477, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2008/51.**

Podpisi